

aceste prevederi aduc atingere dreptului constituțional privind garantarea proprietății private.

Avocatul Societății Comerciale „Electrica Transilvania Nord” — S.A. — Sucursala Cluj susține respingerea excepției, arătând că textele de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale referitoare la dreptul de proprietate, în speță fiind aplicabile dispozițiile art. 44 alin. (1) teza finală din Legea fundamentală, potrivit căruia conținutul și limitele acestui drept sunt stabilite prin lege. Întrucât operațiunile de realizare și re tehnologizare a capacităților energetice care se execută asupra terenurilor proprietate privată a persoanelor fizice nu au caracterul unei exproprieri sau naționalizări, invocarea art. 44 alin. (3) din Constituția republicată nu are relevanță în soluționarea excepției.

În ceea ce privește raportarea la art. 53 din Constituția republicată, se apreciază că restrângerea adusă dreptului de proprietate privată întrunește cerințele impuse de norma constituțională, respectiv este prevăzută de lege, este necesară pentru realizarea activităților în domeniul electric și termoelectric, este proporțională cu situația care a determinat-o și nu are caracter discriminatoriu, respectând art. 16 din Constituția republicată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, arătând că textele de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale referitoare la garantarea dreptului de proprietate privată, întrucât legiuitorul, în temeiul art. 44 alin. (1), a stabilit niște limite rezonabile ale exercițiului acestui drept în considerarea interesului public general, restrângeri care nu afectează însăși existența dreptului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 27 noiembrie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 7.048/2003, **Judecătoria Cluj-Napoca a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (4), art. 18 și art. 19 alin. (3) din Legea energiei electrice nr. 318/2003**, excepție ridicată de Isai Bujor și Viorica Bujor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că dispozițiile art. 16 alin. (4), art. 18 și ale art. 19 alin. (3) din Legea energiei electrice nr. 318/2003 sunt neconstituționale, deoarece titularul dreptului de uz nu poate fi decât o persoană fizică, iar instituirea dreptului de servitute reclamă două condiții, și anume: existența a două fonduri, două imobile nominalizate prin două numere topografice diferite, cărți funciare diferite și numere cadastrale diferite; existența a doi proprietari diferiți, posesori ai celor două fonduri sau imobile. Se consideră că în cazul Societății Comerciale „Electrica Transilvania Nord” — S.A. nu sunt îndeplinite condițiile pentru exercitarea dreptului de uz și dreptului de servitute și că textele de lege criticate încalcă prevederile art. 44 alin. (2) din Constituția republicată.

În argumentarea criticii se susține și neconstituționalitatea dispozițiilor art. 37 alin. (4) și (7) din Legea nr. 318/2003, întrucât acestea sunt considerate a contraveni principiului constituțional referitor la garantarea proprietății private indiferent de titular.

Judecătoria Cluj-Napoca apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (4), art. 18 și ale art. 19 alin. (3) din Legea energiei electrice nr. 318/2003 este neîntemeiată, întrucât, chiar dacă dispozițiile legale criticate instituie unele restricții în exercitarea dreptului de proprietate, acestea sunt justificate de ocrotirea interesului general al cetățenilor. De altfel, art. 16 din Legea nr. 318/2002 prevede că, în cazul în care, cu ocazia intervenției pentru re tehnologizare, reparații,

revizii, avarii, se produc pagube proprietarilor din vecinătatea capacităților energetice, titularii de licență au obligația să plătească despăgubiri în condițiile stabilite de lege. Pe de altă parte, textele de lege criticate nu instituie o discriminare între titularii dreptului de proprietate, restricțiile exercițiului acestui drept impunându-se tuturor, în egală măsură.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 37 alin. (4) și (7) din Legea nr. 318/2003, instanța a apreciat că acestea nu au relevanță pentru soluționarea cauzei și a respins critica cu un atare obiect.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al Avocatului Poporului.

Guvernul apreciază că dispozițiile legale criticate prevăd condițiile și modul de utilizare a terenurilor pe care se găsesc capacități energetice, luând în considerare necesitatea desfășurării normale a serviciului public de furnizare a energiei electrice, pe de o parte, și protejarea proprietății private a terenurilor afectate acestui serviciu public, pe de altă parte. Reglementările se încadrează în măsurile necesare pentru îndeplinirea obligațiilor statului referitoare la „protejarea intereselor naționale în activitatea economică”, prevăzute la art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituția republicată și sunt în concordanță cu prevederile art. 44 alin. (2) din Legea fundamentală, deoarece nu fac distincție în raport cu titularul dreptului de proprietate privată al terenului.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile art. 16 alin. (4), art. 18, art. 19 alin. (3) și ale art. 37 alin. (4) și (7) din Legea nr. 318/2003 sunt în conformitate cu dispozițiile art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit căreia conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege. Astfel, operațiunile de realizare și re tehnologizare a capacităților energetice care se execută asupra terenurilor proprietate privată a persoanelor fizice nu au caracterul unei exproprieri, naționalizări sau unei treceri silite în proprietatea publică a acestor terenuri, procedura exproprierii, precum și situațiile în care solicitantul autorizației pentru înființarea și funcționarea capacității energetice poate să cumpere terenul aflat în proprietatea privată a persoanelor fizice fiind expres prevăzute de art. 20 din Legea nr. 318/2003.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituția României, republicată, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 16 alin. (4), art. 18 și art. 19 alin. (3) din Legea energiei electrice nr. 318/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iulie 2003. Textele legale criticate au următorul conținut:

— Art. 16 alin. (4): „Exercitarea drepturilor de uz și servitute asupra proprietăților afectate de capacitățile energetice se realizează cu titlu gratuit pe toată durata existenței acestora. Dacă cu ocazia intervenției pentru rețehnologizări, reparații, revizii, avarii se produc pagube proprietarilor din vecinătatea capacităților energetice, titularii de licență au obligația să plătească despăgubiri în condițiile prezentei legi.”;

— Art. 18: „(1) Dreptul de uz asupra terenului pentru executarea lucrărilor necesare realizării sau rețehnologizării de capacități energetice se întinde pe durata necesară executării lucrărilor. În exercitarea acestui drept de uz, titularul autorizației de înființare, cu respectarea prevederilor legale, poate:

a) să depoziteze pe terenurile proprietate privată materiale, echipamente, utilaje, instalații;

b) să desființeze culturi sau plantații, construcții sau alte amenajări existente ori numai să le restrângă, în măsura strict necesară executării lucrărilor pentru capacitatea autorizată, în condițiile legii;

c) să îndepărteze materiale, să capteze apa, în condițiile prevăzute de legislația în vigoare;

d) să instaleze utilaje și să lucreze cu acestea, să amplaseze birouri și locuințe de șantier;

e) să oprească ori să restrângă activități ale proprietarului, în măsura strict necesară executării lucrărilor pentru capacitatea autorizată.

(2) Dreptul de uz prevăzut la alin. (1) încetează înaintea expirării duratei stabilite pentru executarea lucrărilor sau înaintea acestui termen, la data terminării anticipate a lucrărilor sau la data sistării acestora și renunțării la autorizații. Oricare dintre aceste situații trebuie notificată de îndată proprietarului.

(3) Dreptul de uz asupra terenului pentru asigurarea funcționării normale a capacității energetice se întinde pe toată durata funcționării capacității, iar exercitarea lui se face ori de câte ori este necesar pentru asigurarea funcționării normale a capacității. În exercitarea acestui drept, titularul licenței poate:

a) să depoziteze materiale, echipamente, utilaje, instalații pentru întreținere, revizii, reparații și intervenții necesare pentru asigurarea funcționării normale a capacității;

b) să instaleze utilaje și să lucreze cu acestea;

c) să desființeze sau să reducă culturi, plantații sau alte amenajări existente și să restrângă activități ale proprietarului, în măsura și pe durata strict necesare executării operațiilor de întreținere, reparații, revizii sau intervenții pentru asigurarea funcționării normale a capacității.

(4) Titularul licenței este obligat să înștiințeze în scris proprietarul bunurilor, terenurilor sau activităților care vor fi afectate ca urmare a lucrărilor la capacitățile energetice, cu excepția cazurilor de avarii, situație în care proprietarii sunt înștiințați în termenul cel mai scurt.

(5) Titularul licenței este obligat să plătească proprietarilor despăgubirea convenită pentru pagubele produse, să degajeze terenul și să-l repună în situația anterioară, în cel mai scurt timp posibil.

(6) Servitutea de trecere subterană, de suprafață sau aeriană cuprinde dreptul de acces și de executare a lucrărilor la locul de amplasare a capacităților energetice cu ocazia intervenției pentru rețehnologizări, reparații, revizii și avarii.

(7) Pentru a evita punerea în pericol a persoanelor, a bunurilor sau a unor activități desfășurate în zona de executare a lucrărilor de realizare sau rețehnologizare de capacități energetice, precum și a operațiilor de revizie sau reparație la capacitatea în funcțiune, titularul autorizației sau al licenței are dreptul de a obține restrângerea sau sistarea, pe toată durata lucrărilor, a activităților desfășurate în vecinătate de alte persoane. În acest caz persoanele afectate vor fi înștiințate, în scris, despre data începerii, respectiv finalizării lucrărilor.

(8) La încetarea exercitării drepturilor prevăzute la art. 16 alin. (2), titularul autorizației de înființare, respectiv titularul

licenței, este obligat să asigure degajarea terenului și repunerea lui în situația inițială.

(9) Dreptul de acces la utilitățile publice, prevăzut la art. 16 alin. (2) lit. e), trebuie exercitat de titularul autorizației sau al licenței cu bună-credință și în mod rezonabil, fără a prejudicia accesul altor persoane la respectivele utilități publice.”;

— Art. 19 alin. (3): „Asupra terenurilor aflate în proprietatea terților, cuprinse în zonele de protecție și de siguranță, se stabilește drept de servitute legală.”

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile art. 44 alin. (2) teza întâi din Constituția României, republicată, care au următorul conținut:

— Art. 44 alin. (2) teza întâi: „Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular.”

În ceea ce privește solicitarea formulată cu ocazia dezbaterii cauzei referitoare la exercitarea controlului de constituționalitate și asupra prevederilor art. 37 alin. (4) și (7) din Legea energiei electrice nr. 318/2003, Curtea constată că instanțele judecătorești au competența ca, în condițiile legii, să constate, printr-o încheiere motivată, că o excepție de neconstituționalitate este admisibilă sau inadmisibilă, cu consecința suspendării cauzei și a sesizării Curții Constituționale în vederea soluționării criticii astfel formulate. Or, procedând la examinarea excepției sub acest aspect, Judecătoria Cluj-Napoca a apreciat ca fiind nerelevante pentru soluționarea litigiului criticile referitoare la art. 37 alin. (4) și (7) din Legea nr. 318/2003, sesizând Curtea Constituțională, potrivit art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, numai cu privire la dispozițiile art. 16 alin. (4), art. 18 și ale art. 19 alin. (3) din Legea energiei electrice nr. 318/2003, texte de lege asupra cărora Curtea urmează a se pronunța.

Analizând pe fond excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 16 alin. (4), art. 18 și ale art. 19 alin. (3) din Legea energiei electrice nr. 318/2003 instituie o sarcină gratuită care grevează proprietățile afectate de capacități energetice pe toată durata existenței acestora. Această sarcină constă în obligația deținătorilor cu orice titlu ai acestor terenuri de a permite intervenția titularilor de licență pentru rețehnologizări, reparații, revizii sau remedierea avariilor, în baza drepturilor de uz și servitute ale acestora din urmă asupra proprietăților respective. Aceste drepturi, stabilite potrivit art. 16 alin. (2) lit. a)—e) din lege, au ca obiect utilitatea publică, au caracter legal și se exercită pe toată durata existenței capacității energetice sau temporar, cu ocazia lucrărilor de intervenție.

Curtea constată că, în argumentarea criticii sale, autorul excepției pleacă de la o premisă greșită constând în absolutizarea exercitiului prerogativelor dreptului său de proprietate, făcând abstracție de prevederile art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituția republicată, potrivit căruia conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege, precum și de cele ale art. 136 alin. (5) care consacră caracterul inviolabil al proprietății private, „în condițiile legii organice”.

Potrivit acestor dispoziții, legiuitorul ordinar este, așadar, competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principală conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat. Sub acest aspect, Curtea constată că prin reglementarea dedusă controlului, legiuitorul nu a făcut decât să dea expresie acestor imperative, în limitele și potrivit competenței sale constituționale.

Chiar dacă, prin instituirea drepturilor de uz și servitute, titularul dreptului de proprietate suferă o îngărădire în exercitarea atributelor dreptului său, având în vedere că pe

această cale se asigură valorificarea fondului energetic — bun public de interes național —, reglementarea legală în sine nu relevă nici o contradicție cu art. 44 alin. (2) din Constituția republicată referitor la garantarea proprietății private. Astfel, exercitarea drepturilor de uz și servitute asupra proprietăților afectate de capacitățile energetice, cu titlu gratuit, pe toată durata existenței acestora, deși are ca efect lipsirea celor interesați de o parte din veniturile imobiliare, nu se traduce într-o expropriere formală și nici într-o expropriere de fapt, ci se limitează la un control al folosirii bunurilor, ceea ce nu contravine art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitor la protecția proprietății private. Este ceea ce a statuat Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauza „*Mellacher și alții împotriva Austriei*”, 1989, o speță referitoare la reglementarea folosirii bunurilor. De asemenea, în cauza „*Sporrong și Lonroth împotriva Suediei*”, 1982, aceeași Curte a arătat că, întrucât autoritățile nu au trecut la exproprierea imobilelor petiționarilor, aceștia puteau să-și folosească bunurile, să le vândă, să le lase moștenire, să le doneze sau să le ipotecheze. Prin urmare, s-a apreciat că nu se poate asimila situația cu o expropriere în fapt, deoarece,

chiar dacă dreptul de proprietate a pierdut în substanța sa, el nu a dispărut.

Pe de altă parte, Curtea reține că art. 44 alin. (5) din Legea fundamentală prevede expres dreptul autorităților de a folosi subsolul oricărei proprietăți imobiliare pentru lucrări de interes general, în condițiile acordării de despăgubiri proprietarului pentru „*daunele aduse solului, plantațiilor sau construcțiilor, precum și pentru alte daune imputabile autorității*”. Aceste prevederi se regăsesc în art. 16 din Legea nr. 318/2003, care la alin. (6) arată că „*Dreptul de uz și de servitute asupra terenurilor proprietate privată [...] se stabilesc și se exercită cu respectarea principiului echității, a dreptului de proprietate și a legislației în vigoare*”. Așa fiind, nimic nu împiedică persoana care a suferit un prejudiciu, în urma operațiunilor de realizare și re tehnologizare a capacităților energetice care se execută asupra terenurilor proprietate privată, de a solicita repararea pagubei produse, potrivit dispozițiilor dreptului comun.

De altfel, prin Decizia nr. 72/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 249 din 22 martie 2004, Curtea s-a mai pronunțat asupra constituționalității art. 16 alin. (4) din Legea nr. 318/2003, soluția adoptată menținându-și valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituția republicată, al art. 1, 2, 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), precum și al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (4), ale art. 18 și ale art. 19 alin. (3) din Legea energiei electrice nr. 318/2003, excepție ridicată de Isaie Bujor și Viorica Bujor în Dosarul nr. 7.048/2003 al Judecătoriei Cluj-Napoca.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 martie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI COMERȚULUI

ORDIN

pentru modificarea Ordinului ministrului industriei și resurselor nr. 282/2002 privind desemnarea organismelor de inspecție a instalațiilor, echipamentelor și dispozitivelor utilizate în scopul limitării emisiilor de compuși organici volatili rezultați din depozitarea, încărcarea, descărcarea și distribuția benzinei la terminale și la stațiile de benzină

În baza prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 568/2001 privind stabilirea cerințelor tehnice pentru limitarea emisiilor de compuși organici volatili rezultați din depozitarea, încărcarea, descărcarea și distribuția benzinei la terminale și la stațiile de benzină și ale Ordinului ministrului industriei și resurselor nr. 337/2001 pentru aprobarea Normelor privind inspecția tehnică a instalațiilor, echipamentelor și dispozitivelor utilizate în scopul limitării emisiilor de compuși organici volatili rezultați din depozitarea, încărcarea, descărcarea și distribuția benzinei la terminale și la stațiile de benzină,

în temeiul art. 5 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 738/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei și Comerțului, cu modificările și completările ulterioare,

ministru de stat, ministrul economiei și comerțului, emite următorul ordin:

Art. 1. — Anexa la Ordinul ministrului industriei și resurselor nr. 282/2002 privind desemnarea organismelor de inspecție a instalațiilor, echipamentelor și dispozitivelor utilizate în scopul limitării emisiilor de compuși organici volatili rezultați

din depozitarea, încărcarea, descărcarea și distribuția benzinei la terminale și la stațiile de benzină, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 15 iulie 2002, astfel cum a fost modificat prin Ordinul ministrului economiei și

comerțului nr. 256/2003, se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul de stat, ministrul economiei și comerțului,
Andrei Grigorescu,
secretar de stat

București, 24 martie 2004.
Nr. 170.

ANEXĂ

LISTA
cuprinzând organismele de inspecție desemnate pentru efectuarea inspecțiilor tehnice ale instalațiilor, echipamentelor și dispozitivelor utilizate în scopul limitării emisiilor de compuși organici volatili rezultați din depozitarea, încărcarea, descărcarea și distribuția benzinei la terminale și la stațiile de benzină

Nr. crt.	Organism de inspecție	Adresa	Activități pentru care au fost desemnate
1.	Societatea Comercială „IPROCHIM” — S.A. — Departamentul utilaje Nr. de înregistrare la registrul comerțului: J40/6485/1991	București, Calea Plevnei nr. 137, sectorul 6	Avizarea tehnică a proiectelor și inspecția tehnică în exploatare a instalațiilor, echipamentelor și dispozitivelor utilizate în scopul limitării emisiilor de compuși organici volatili rezultați din depozitarea, încărcarea, descărcarea și distribuția benzinei la terminale și la stațiile de benzină
2.	Societatea Comercială „PETRODESIGN” — S.A. — Colectivul tehnic autonom de expertizare, autorizare și inspectare — COV Nr. de înregistrare la registrul comerțului: J40/4079/1992	București, str. Căderea Bastiliei nr. 56-58, sectorul 1	Avizarea tehnică a proiectelor și inspecția tehnică în exploatare a instalațiilor, echipamentelor și dispozitivelor utilizate în scopul limitării emisiilor de compuși organici volatili rezultați din depozitarea, încărcarea, descărcarea, distribuția benzinei la terminale și la stațiile de benzină
3.	Societatea Comercială „DEAL IMPEX” — S.R.L. Nr. de înregistrare la registrul comerțului: J40/17505/1992	București, calea Floreasca nr. 90—111, bloc F1, sc. 2, ap. 17, sectorul 1	Avizarea tehnică a proiectelor și inspecția tehnică în exploatare a instalațiilor, echipamentelor și dispozitivelor utilizate în scopul limitării emisiilor de compuși organici volatili rezultați din depozitarea, încărcarea, descărcarea, distribuția benzinei la terminale și la stațiile de benzină
4.	Societatea Comercială „LAJEDO” — S.R.L. Nr. de înregistrare la registrul comerțului: J29/2036/1993	Ploiești, Șoseaua Vestului nr. 24B, bl. 10E, ap. 11, et. 3	Avizarea tehnică a proiectului și inspecția tehnică în exploatare pentru instalațiile de încărcare și depozitare la stațiile de distribuție și la terminale
5.	Societatea Comercială „IPIP” — S.A. Colectivul compuși organici volatili Nr. de înregistrare la registrul comerțului: J29/386/1991	Ploiești, Str. Diligenței nr. 18, județul Prahova	Avizarea tehnică a proiectelor și inspecția tehnică în exploatare a instalațiilor, echipamentelor și dispozitivelor utilizate în scopul limitării emisiilor de compuși organici volatili rezultați din depozitarea, încărcarea, descărcarea și distribuția benzinei la terminale și la stațiile de benzină.

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru aprobarea Statutului Comisiei de clasificare a carcaselor de porcine, bovine și ovine, în care se stabilesc atribuțiile, modul de organizare și funcționare, precum și alte reglementări specifice

Având în vedere prevederile art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 267/2004 privind instituirea Sistemului de clasificare a carcaselor de porcine, bovine și ovine,
în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 409/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Statutul Comisiei de clasificare a carcaselor de porcine, bovine și ovine, în care se stabilesc atribuțiile, modul de organizare și funcționare, precum și alte reglementări specifice, cuprins în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Ilie Sârbu

București, 20 aprilie 2004.
Nr. 259.

STATUTUL

Comisiei de clasificare a carcaselor de porcine, bovine și ovine

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Comisia de clasificare a carcaselor de porcine, bovine și ovine, denumită în continuare *Comisie*, se înregistrează în România, în conformitate cu prevederile legale, ca persoană juridică română, cu personalitate juridică, neguvernamentală și fără scop lucrativ, de interes general și de utilitate publică, apolitică, cu conducere și finanțare proprii.

(2) Membrii Comisiei sunt persoane fizice din cadrul sectoarelor de pe filiera cărnii de bovină, porc și ovină și din cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale.

Art. 2. — Comisia își desfășoară activitatea la nivel național.

Art. 3. — (1) Sediul Comisiei este în municipiul București, bd. Hristo Botev nr. 1, sectorul 3.

(2) Sediul Comisiei poate fi mutat în orice alt loc din România, în baza deciziei consiliului director.

(3) Comisia poate deschide sucursale, birouri sau orice alte puncte de activitate fără personalitate juridică în România și/sau în străinătate, în baza deciziei adunării generale.

(4) Comisia poate organiza activități cu scop lucrativ, cu respectarea prevederilor legale în privința organizațiilor cu scop nelucrativ, a Legii nr. 31/1990, republicată, coroborată cu prevederile Legii nr. 26/1990, republicată, și a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, modificată și completată cu Ordonanța Guvernului nr. 37/2003.

(5) Comisia poate adopta diverse forme de constituire, conform deciziilor adunării generale, în vederea organizării specifice.

(6) Comisia se constituie pentru o perioadă de timp nelimitată.

CAPITOLUL II

Scopul și obiectul de activitate al Comisiei

Art. 4. — Scopul principal al Comisiei este de a conduce și de a gestiona Sistemul de clasificare a carcaselor de porcine, bovine și ovine, denumit în continuare *Sistem de clasificare*, precum și de a asigura aplicarea acestuia, potrivit legislației în vigoare.

Art. 5. — Comisia are următorul obiect de activitate, care poate fi completat în baza deciziei adunării generale și cu respectarea prevederilor legale în vigoare în acest domeniu:

a) administrează și implementează Sistemul de clasificare;

b) elaborează proiectele de acte normative în domeniul clasificării;

c) organizează programe de formare profesională pentru ocupația de clasificator și examenele pentru absolvirea acestora, în condițiile prevăzute de legislația în vigoare privind formarea profesională a adulților;

d) stabilește nivelul de referință pentru carcasa din fiecare specie;

e) elaborează grila de prețuri pentru carcasele din fiecare specie, în funcție de calitatea acestora;

f) prestează servicii în domeniul său de activitate și încasează taxe destinate acoperirii cheltuielilor proprii de organizare și funcționare, cu respectarea prevederilor legale;

g) prezintă Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale lista cuprinzând clasificatorii și agențiile de clasificare care îndeplinesc condițiile pentru acordarea atestatului, respectiv autorizației de clasificare, însoțite de documente care atestă acest lucru;

h) desemnează persoanele care verifică, prin sondaj sau la cerere, corectitudinea clasificării carcaselor;

i) prezintă Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale propunerile de suspendare și/sau de retragere a atestatului/autorizației de clasificare;

j) rezolvă contestațiile care apar la clasificare, conform prevederilor legale;

k) primește rapoartele de clasificare și centralizează baza de date a Sistemului de clasificare;

l) prezintă Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale rapoarte asupra stadiului de implementare a Sistemului de clasificare;

m) reprezintă România la simpozioane, expoziții, întâlniri de afaceri, deplasări în străinătate, schimburi de informații, mese rotunde, conferințe, concursuri profesionale și alte manifestări având ca temă Sistemul de clasificare;

n) ține legătura cu școlile și universitățile de profil, în vederea asigurării formării de specialiști în domeniul clasificării, al calității carcaselor și cărnii;

o) colaborează cu organizațiile profesionale și interprofesionale pe produsele carne de vită, carne de porc și carne de oaie;

p) sprijină introducerea de tehnici și echipamente noi de clasificare utilizate în Uniunea Europeană;

q) achiziționează, închiriază, întreține, construiește și dotează bunuri imobile în vederea realizării scopurilor sale și a obiectului de activitate;

r) desfășoară orice alte activități considerate utile pentru atingerea scopurilor Comisiei, pentru crearea fondurilor necesare acesteia, cu aprobarea consiliului director.

CAPITOLUL III

Organizarea și funcționarea Comisiei

Art. 6. — Comisia este formată din 25 de membri și are următoarea structură, componență și pondere de participare pe categorii de membri:

— reprezentanți ai crescătorilor de porcine, bovine sau ovine, ai asociațiilor acestora și ai organizațiilor profesionale pe produs sau grupe de produse — 44%;

— reprezentanți ai patronatelor și organizațiilor profesionale pe produs sau grupe de produse ale procesatorilor de carne — 40%;

— reprezentanți ai comercianților — 8%;

— reprezentanți ai Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale — 8%.

Art. 7. — (1) Propunerile nominale de membri se fac de către organizațiile diferitelor sectoare, respectiv de către Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, și sunt validate de către adunarea generală.

(2) Adunarea generală poate respinge o propunere cu două treimi din voturile membrilor prezenți, cu condiția ca această respingere să fie fundamentată obiectiv de cel care o solicită.

Art. 8. — Membrii se pot retrage din Comisie în baza voinței lor exprimate în mod liber sau la propunerea organizațiilor care i-au desemnat și vor comunica acest lucru consiliului director cu cel puțin două luni înainte de data retragerii.

Art. 9. — (1) Excluderea din rândul membrilor Comisiei se aplică în următoarele cazuri:

— abateri repetate de la prevederile statutului;

— acțiuni sau atitudini dăunătoare Comisiei: exprimarea în numele Comisiei a unor poziții contrare voinței majorității sau apartenența la organizații ale căror obiective sunt contrare sau adverse obiectivelor Comisiei;

— pierderea drepturilor civile sau punerea sub interdicție.

(2) Excluderea se aprobă de către Comisie, în baza hotărârii consiliului director, în următoarea ședință a adunării generale.

(3) Contestațiile se depun și se analizează conform Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 10. — Înlocuirea membrilor Comisiei cu membri noi se face la propunerea organismelor pe care le reprezintă, cu respectarea ponderii prevăzute în prezentul statut.

Art. 11. — (1) Comisia răspunde pentru obligațiile sale cu patrimoniul dobândit.

(2) Membrii Comisiei nu sunt solidari și personal responsabili pentru debitele Comisiei. Aceștia nu se vor putea îndrepta asupra bunurilor aparținând Comisiei, chiar dacă acestea au fost contribuții proprii.

Art. 12. — (1) Membrii Comisiei au următoarele drepturi:

a) să primească indemnizație de ședință proporțional cu activitatea depusă în Comisie și în cadrul grupelor de lucru; de asemenea, unde este cazul, să le fie rambursate cheltuielile de deplasare pentru participarea la activitățile Comisiei;

b) să se adreseze cu cereri, sesizări sau propuneri organelor de conducere ale Comisiei în orice problemă privind activitatea Comisiei sau activitatea profesională;

c) să participe la adunările generale, conferințele, ședințele Comisiei sau ale grupelor de lucru de care aparțin și să-și exprime punctele de vedere în legătură cu activitatea Comisiei și a organelor de conducere ale acesteia;

d) să aleagă și să fie aleși în organele de conducere ale Comisiei;

e) să primească publicațiile Comisiei și să poată publica în acestea articole, comunicări;

f) să ia parte la toate activitățile Comisiei.

(2) Membrii Comisiei au următoarele îndatoriri:

a) să participe activ la îndeplinirea scopurilor Comisiei;

b) să respecte prevederile statutului Comisiei și hotărârile adunării generale;

c) să participe la adunările generale și acțiunile Comisiei;

d) să furnizeze Comisiei informațiile cu caracter public necesare pentru îndeplinirea scopului acesteia;

e) să respecte confidențialitatea informațiilor la care au acces în cadrul Comisiei, cu excepția celor cu caracter public.

Art. 13. — (1) Adunarea generală este organul suprem de conducere și decizie al Comisiei.

(2) Adunarea generală are următoarele atribuții:

a) stabilirea strategiei și a obiectivelor generale ale Comisiei;

b) aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli și a bilanțului contabil;

c) validarea admiterii și excluderii, după caz, a membrilor Comisiei;

d) alegerea și revocarea membrilor consiliului director;

e) alegerea și revocarea cenzorilor;

f) înființarea de sucursale, birouri sau orice alte puncte de activitate fără personalitate juridică în România și/sau în străinătate;

g) modificarea statutului;

h) dizolvarea și lichidarea Comisiei, precum și stabilirea destinației bunurilor rămase după lichidare.

(3) Toți membrii au drept de vot egal, uninominal în adunarea generală. În cazuri de forță majoră pot delega în scris dreptul de vot unui alt membru.

(4) Adunarea generală ordinară se convoacă anual de către consiliul director, prin scrisoare cu confirmare de primire, expediată tuturor membrilor cu cel puțin 10 zile înainte de data programată.

(5) Adunarea generală extraordinară se convoacă de câte ori este nevoie, din inițiativa consiliului director sau la cererea scrisă și motivată a cel puțin două treimi din numărul membrilor adunării generale.

(6) Hotărârile din adunarea generală se iau cu majoritatea simplă a celor prezenți. În caz de egalitate, votul președintelui este decisiv.

(7) a) În cazuri speciale, când trebuie luate decizii rapide care intră în atribuțiile adunării generale, consiliul director poate organiza un referendum, prin scrisoare cu confirmare de primire, expediată tuturor membrilor.

b) Răspunsul va fi adresat Comisiei în scris.

c) Hotărârile se iau cu majoritatea simplă a voturilor exprimate în termenul fixat de consiliul director.

Art. 14. — (1) Consiliul director este format din 5 membri aleși pe o perioadă de 2 ani, fiind compus din:

— președinte,

— vicepreședinte,

— 3 membri.

(2) Consiliul director este nominal, membrii săi putând fi realeși.

(3) Atribuțiile consiliului director sunt următoarele:

a) asigură conducerea operativă a activității Comisiei între adunările generale și realizarea actelor de administrare privind activitatea curentă a Comisiei;

b) asigură îndeplinirea prevederilor statutului Comisiei și a hotărârilor adunărilor generale;

c) propune adunării generale programul de activitate al Comisiei;

d) numește și eliberează din funcție directorul executiv;

e) alege membrii grupelor de lucru și stabilește atribuțiile acestora;

f) propune bugetul de venituri și cheltuieli al Comisiei, îl supune aprobării în adunarea generală și urmărește realizarea lui;

g) desemnează persoanele cu drept de semnătură în bancă;

h) organizează și administrează activitatea Comisiei conform obiectului de activitate;

i) aprobă primirea și excluderea membrilor, cu condiția validării de către adunarea generală;

j) decide afilierea la federații, uniuni etc. și ieșirea din acestea;

k) decide suspendarea președintelui sau a persoanelor delegate de acesta ca purtători de cuvânt, atunci când poziția exprimată de aceștia nu este conformă cu obiectivele Comisiei sau cu deciziile adunării generale. Suspendarea va fi validată de adunarea generală prin revocare;

l) stabilește sediul Comisiei;

m) primește alte atribuții și sarcini stabilite de adunarea generală.

(4) Consiliul director se întrunește trimestrial sau ori de câte ori este necesar.

(5) Hotărârile se iau cu majoritatea simplă a celor prezenți.

(6) În caz de egalitate, votul președintelui este decisiv.

(7) Consiliul director este obligat să prezinte adunării generale situația prezenței la ședințele consiliului.

Art. 15. — Președintele consiliului director al Comisiei, care este și președintele adunării generale, iar în lipsa acestuia vicepreședintele sau directorul executiv sau alți membri delegați nominal de către președinte reprezintă Comisia în relațiile cu terții, în justiție și în fața altor autorități.

Art. 16. — (1) Comisia de cenzori este organul de control al Comisiei și va fi formată din una sau trei persoane, care trebuie să fie experți contabili autorizați conform legii.

(2) Cenzorii nu pot fi membri ai Comisiei.

(3) Cenzorii pot primi pentru activitățile efectuate o indemnizație care se va stabili de către Comisie, în funcție de resursele financiare și legislația în vigoare.

(4) Cenzorii sunt aleși pe o perioadă de un an.

(5) Comisia de cenzori verifică trimestrial gestiunea Comisiei, prezentând adunării generale rapoarte cu concluzii și propuneri pentru buna desfășurare a activității.

Art. 17. — (1) Membrii consiliului director sunt aleși prin vot secret de către adunarea generală.

(2) Președintele consiliului director nu poate face parte din structura de conducere centrală a vreunui partid politic.

(3) Președintele consiliului director reprezintă Comisia în fața organelor de stat, precum și în fața altor instituții și organizații din țară și străinătate cu care Comisia are relații și legături, în cadrul obiectului de activitate.

(4) Președintele exercită următoarele activități:

a) conduce ședințele consiliului director și urmărește îndeplinirea deciziilor acestuia;

b) semnează actele de gestiune ale Comisiei, vizate de controlul preventiv sau de altă persoană împuternicită în acest scop, în limita bugetului;

c) semnează contractele, convențiile, împuternicirile și corespondența Comisiei;

d) convoacă adunarea generală a Comisiei;

e) în caz de imposibilitate a executării uneia sau mai multor sarcini, poate delega preluarea temporară a respectivelor responsabilități de către vicepreședintele Comisiei sau de către alt membru din consiliul director;

f) verifică angajările personalului Comisiei, precum și concedierile și nivelul drepturilor bănești, conform condițiilor de salarizare, limitelor bugetului aprobat și veniturilor Comisiei.

Art. 18. — (1) Directorul executiv al Comisiei duce la îndeplinire deciziile consiliului director și dispozițiile președintelui, asigură și urmărește rezolvarea tuturor problemelor legate de activitatea curentă a Comisiei.

(2) Directorul executiv îndeplinește următoarele atribuții:

a) angajează Comisia în raporturile cu persoanele fizice și juridice, în limitele mandatului primit de la președinte;

b) administrează și gestionează activitatea Comisiei, în limita bugetului de venituri și cheltuieli aprobat de adunarea generală;

c) angajează, recompensează, sancționează și demite personalul angajat;

d) stabilește atribuții și competențe personalului angajat;

e) participă la ședințele consiliului director.

Art. 19. — (1) Consiliul director, pentru îndeplinirea atribuțiilor Comisiei, constituie grupe de lucru, ale căror componente și atribuții se stabilesc în cadrul ședinței acestuia.

(2) Membrii grupelor de lucru sunt specialiști din diverse sectoare, în funcție de obiectul de activitate al grupei de lucru, care fac parte sau nu din Comisie.

(3) Membrii grupelor de lucru pot primi pentru activitățile efectuate o indemnizație care se va stabili de către Comisie, în funcție de resursele financiare și legislația în vigoare.

(4) Coordonatorii grupelor de lucru fac parte din Comisie și au obligația să prezinte stadiul îndeplinirii atribuțiilor și propunerile de îmbunătățire a activității acestor grupuri ori de câte ori adunarea generală sau consiliul director o cere.

CAPITOLUL IV

Patrimoniul

Art. 20. — (1) Patrimoniul inițial al Comisiei se constituie din taxa de înscriere a membrilor achitată de către membrii fondatori în contul deschis pe numele Comisiei la Banca Transilvania.

(2) Patrimoniul inițial al Comisiei se completează cu donații, legate, bunuri mobile și imobiliare, cotizații, diferite forme de sponsorizare sau orice alte contribuții de la membri sau de la alte persoane fizice și/sau juridice din România

și/sau din străinătate, de la bugetul statului, precum și din activități proprii sau orice alte surse conform dispozițiilor legale.

(3) Veniturile Comisiei constau sau provin din:

a) contribuțiile și cotizațiile membrilor;

b) vânzarea publicațiilor Comisiei sau a altor documente tehnice elaborate sau aprobate de Comisie;

c) ajutoare financiare nerambursabile sau bunuri imobiliare ori mobile ale membrilor Comisiei, ale persoanelor juridice pe care le reprezintă sau ale terților, persoane fizice și juridice din țară sau străinătate;

d) diverse forme de valorificare a patrimoniului: dobânzi, dividende, chirii, acțiuni, cota-parte din beneficiile legal obținute și altele;

e) tarife sau onorarii pentru executarea unor servicii, studii, expertize, angajate pe bază contractuală, potrivit scopului Comisiei și prevederilor legii;

f) cota procentuală de 15% din tariful de clasificare practicat de agențiile de clasificare;

g) alte activități, fără scop lucrativ, organizate de Comisie sau în colaborare, potrivit prezentului statut;

h) subscripții, sponsorizări și alte surse permise de lege;

i) aporturi în natură.

Art. 21. — Comisia elaborează bugetul de venituri și cheltuieli, precum și situații financiare anuale, conform dispozițiilor legale în vigoare.

Art. 22. — Quantumul taxelor, ca și modul de calcul al acestora se stabilesc de adunarea generală pe baza propunerilor consiliului director.

Art. 23. — Persoanele care îndeplinesc atribuții în cadrul Comisiei răspund, potrivit legii, de prejudiciile aduse.

Art. 24. — (1) Comisia își pierde personalitatea juridică în unul dintre următoarele cazuri:

— când scopul Comisiei nu mai poate fi realizat;

— când Comisia, din cauză de insolvabilitate, nu își poate continua activitatea, fiind nevoită să se lichideze;

— în orice alte cazuri, prin decizia adunării generale.

(2) În cazurile de dizolvare, lichidarea patrimoniului Comisiei se va face de către organele de conducere și administrare sau de persoanele numite de adunarea generală în conformitate cu prevederile legale.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 25. — Comisia este subiect de drept român, supusă legislației în vigoare din România, și orice modificare sau completare a statutului ori în componența organelor de conducere și administrare se face prin hotărâri adoptate de Comisie, cu votul majorității simple a celor prezenți. În caz de egalitate, votul președintelui este decisiv.

Art. 26. — Prevederile prezentului statut se completează în conformitate cu prevederile legale.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro